

Neorealisme (gairebé) surrealista

La història. Petrópolis, Rio de Janeiro, avui. Irene, mare de família amb 4 fills i escassos de diners, accepta que el fill gran vagi a Alemanya contractat per un equip de handbol, alhora que ha de mantenir unida la família.

Les formes. 'Quan un personatge entra per la porta, no tens res, però si entra per la finestra, tens una situació', sosté Billy Wilder. Doncs a 'Siempre juntos' ('Benzinho', Marit) no

entra pas un personatge per la finestra, sinó vuit. És la història, en clau de comèdia melodramàtica, al voltant d'una família que malda per tirar endavant malgrat les evidents precarietats materials (entren i surten per la finestra, atès que el pany de la porta s'ha encallat!) pròpies de clas-

se baixa. El fet que no visquin en una 'favela' ja indica que la família, amb un pare somiatruïtes i una mare coratjosa, no accepta la marginació social, ni es queixa. Per arrodonir situacions, Irene acull a casa la seva germana Sonia, casada i afillada, víctima de la violència del marit. El quadre familiar queda vist per sentència al qüestionar les desigualtats socials brasileres, la seva burocràcia inoperant i la necessitat de buscar-se la vida com sigui,

però digna. És l'encert dramàtic del cineasta brasiler Gustavo Pizzi (1979), coguionista amb la seva ex-muller Karine Teles protagonista del film, que no cau en la trampa del 'miserabilisme' populista. A la manera del neorealisme italià, entre Federico Fellini i Luigi Comencini, el dia a dia de la família passa amb més pena que glòria, com si res no succeís, quan, de fet, esdevé la crònica de la Ire-

ne, mare soferta que vol i dol. Per tant, lluny de ser arquetipus de la Marassa, la Irene que broda amb riquesa de matisos Karine Telés, deixa entreveure que darrere una mare sempre hi ha la dona. Amb alegries i frustracions. Que la finestra faci de porta i que un fill vagi amb la voluminosa tuba pel carrer, con-

fereixen un toc surrealista a la comèdia. 'Muito obrigado', Teles i Pizzi.

El fons. És llei de vida que els fills marxin de casa.

La imatge. Irene ballant sola escoltant música amb els cascos posats.

La frase. '¡Siempre hacía adelante!', exclama Sonia. O l'optimisme vital.

La recomanació. Degustadors de comèdies amb exquisit sabor popular i excel·lent humor.

Siempre juntos

Director:
Gustavo Pizzi.
Intèrprets:
Karine Teles,
Octavio Müller, Adriana Esteves. Brasil-Uruguai-Alemanya, 2018.
94'. Funatic